

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 393-ҳадис

* أَلَا أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ، مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُعَلِّمُهُنَّ إِيَّاهُ، ثُمَّ لَا يَنْسِيهِ أَبَدًا قُلْ: «اللَّهُمَّ إِنِّي ضَعِيفٌ
فَقَوِّ فِي رِضَاكَ ضَعْفِي، وَخُذْ إِلَى الْخَيْرِ بِنَاصِيَتِي، وَاجْعَلِ الْإِسْلَامَ مُنْتَهَى رِضَايَ، اللَّهُمَّ إِنِّي ضَعِيفٌ
فَقَوِّنِي، وَإِنِّي ذَلِيلٌ فَأَعِزَّنِي، وَإِنِّي فَقِيرٌ فَارْزُقْنِي، وَاكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَن حَرَامِكَ، وَأَعْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ
سِوَاكَ».

(رواه الحاكم)

Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) дедилар: «Сенга баъзи калималарни ўргатайми? Аллоҳ кимга яхшиликни ирода қилса, ўша калималарни ўргатади. Бу калималар: «Аллоҳумма инний заъифун фақавви фи ризока заъфий ва хуз илал хойри биносиятий важъалил ислама мунтаха ризою. Аллоҳумма инний заъифун фақаввиний ва инний залилун фа аъиззаний ва инний фақирун фарзукний вакфиний биҳалалика ъан ҳаромика ва ағниний би фазлика ъамман сивака»дир.

Яъни: «Ё Аллоҳ, мен заифдирман, заифлигимни ризолигинг ичида кучлантиргин. Пешонамни яхшиликка бургин. Исломни розилигимнинг ниҳоясида қилгин. Ё Аллоҳ, мен заифман, менга куч бағишла. Мен хўрлангандирман, мени азиз қилгин, мен камбағалдирман, мени ризқлантиргин. Ҳалолинг ила ҳаром аралаштирмай мени кифоя эт. Фазлинг ила Ўзингдан бошқалардан беҳожат қил».

Ҳоким ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

